

متن پرسش

با سلام و احترام: خواستم بگویم که انگار هر راهی که خداوند پیش روی انسان گذاشته است خالی از چالش و آزمون نیست. در بحث روابط انسانی، جایی که بحث ازدواج را مطرح می‌کنند برای آنهایی که به هر دلیلی قادر به ازدواج نیستند، راهکاری ارائه می‌کنند: «عفاف». پیمودن مسیر عفاف چالش‌های جانبی‌ای دارد که طی این راه‌ها را دشوارتر می‌کنند. یکی از این چالش‌ها، نیاز به انس و احساسات عاطفی است. جایی که فرد چنان از نداشتن انس، احساس پوچی می‌گیرد که تمامی اعتماد به نفسش را از دست می‌دهد. ناگهان میل به انزوا و تاریکی و افکار فسرده به انسان هجوم می‌آورند و او را به عقب می‌رانند. تا جایی که دیده‌ام، انس و رفاقت بین دو نفر چنان موجب انگیزش و حس پر بودن می‌شود که هردو را به سمت اهداف شان با سرعت سوق می‌دهد. گویی دوست داشتن و دوست داشته شدن همزمان، گوهری‌ست که مال این دنیا پیشیزی در برابر آن ارزش ندارد. چنانچه پوچی در این دوران امری شایع است، نبود انس در این افراد مزید بر علت شده و پوچی مضاعفی را به ایشان داده است. فرد در بحث عفاف همانگونه که با مسائل جنسی دست و پنجه نرم می‌کند، باید با چنین مواردی هم مواجهه مطلوبی داشته باشد. راهروی این طریق، چه راه چاره‌ای برای گذران این دوران باید پیشه کند؟ با تشکر □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکته خوب و درستی است. در این رابطه باید به انسانیت انسان‌ها نظر کرد و در این رابطه فرهنگ مقاومت به عنوان یگانگی بین «زندگی» و «مقاومت» می‌تواند راه را تا انس با همه انسان‌های عالم بگشاید زیرا «زندگی» جز «مقاومت»، زندگی نیست و در این راستا برای هر معبری جلای حقیقتی در پیش است و از این جهت، کوچه به کوچه و محله به محله و شهر به شهر از مقاومت و از انسانیت، یعنی از حقیقتی باید گفت که معنای انسانیت این تاریخ است. به همان معنایی که رهبر معظم انقلاب در پیام خود در همایش صد سالگی حوزه علمیه قم فرمودند: «تمدن اسلامی، مبتنی بر توحید و ابعاد اجتماعی و فردی و معنوی آن است؛ مبتنی بر تکریم انسان از جهت انسانیت — و نه از جهت جنس و رنگ و زبان و قومیت و جغرافیا- است؛ متکی بر عدالت و ابعاد و مصادیق آن است؛ متکی بر آزادی انسان در عرصه‌های گوناگون است؛ متکی بر مجاهدت عمومی در همه میدان‌هایی است که در آنها نیاز به حضور جهادی هست.» موفق باشید

